

יעלו לריח ניחוח" אף על דרש הכתוב "כל שממנו לאשים הרי הוא כבל תקטירו", והכי אמרינן:

**לריח ניחוח אי אתה מעלה את שכבר הוקטר ממנו לאשים, אבל אתה מעלה אותו לשום עצים,** דכיון דלא להקטרה מכיון — שרי [רש"י שם].

ואכתי תמהינן: **הניחא לרבי אליעזר** המתיר להקריב לשום עצים את שממנו לאשים —

**אלא לרבנן** דפליגי עליה דרבי אליעזר [בזבחים שם], ואוסרין להקטיר אף לשום עצים, **מאי איכא למימר,** הרי אין יכול להקריב את בין הביניים לאחר הקטרת הקומץ, כי שמא שיריים הן, והרי הן ב"בל תקטירו"!

**אמר רב מרי:** הואיל ואין יכול להקטיר את בין הביניים, הרי שיש להמנע מלבוא לידי כך, וקמצי שמיני [יקמצו את המנחה כהנים שמנים], שבשר אצבעותיהן בולט ודוחק זה לתוך זה, ואין שם בין הביניים.

**השתא דאתית להכי: לרבי אליעזר נמי, לכתחילה דקמצי שמיני —**

כי אף רבי אליעזר לא התיר להעלות לשום

וכך יעשה: יקטיר את בין הביניים על המזבח, ויאמר: אם קומץ הוא, והרי עדיין לא נקטר כל משפטו לאשים, הריני מקטירו לשום קומץ; ואם שיריים הם, הרי זה כאילו היו עצים בעלמא.<sup>(29)</sup>

**וכרבי אליעזר,** המתיר להקריב דבר שניתן ממנו לאשים — לשום עצים.

דחכי **תניא** גבי אברי חטאת העומדים לאכילה, שנתערבו — אחר הקטרת האימורין — באברי עולה העומדים להקטרה, וצריך הוא מספק להקטיר את כולם על המזבח, כי כל אבר שמא עולה הוא וצריך להקטירו; ומאידך: אברי החטאת הואיל והוקטרו האימורין, יש בהם משום "כל שממנו לאשים הרי הוא כבל תקטירו" —

ואמר רבי אליעזר במשנה בזבחים [עו א]: יתן הכל למעלה על המזבח, ורואה אני את בשר החטאת מלמעלה כאילו הן עצים —

ומפרש כברייתא טעמיה דרבי אליעזר:

**רבי אליעזר אומר:** כתיב "כי כל שאור וכל דבש" לא תקטירו ממנו אשה לד' [קרבן ראשית תקריבו אותם לד'] ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח", ודרשינן "ואל המזבח לא

לעיל בגמרא, שהיה מוחק בגודלו ובאצבעו את היתר; וכיון שכן ניחא, שהרי לא היה מקטיר את בין הביניים כאחד עם הקומץ, ראה שם. [ואדרבה ניחא, שלא דנו בגמרא אלא איזה מקטיר ברישא, אבל פשיטא לגמרא שאין מקטיר את שניהם כאחד].

אמנם דעת ה"גבורת ארי" כדעת החזו"ן איש קדשים קמא סימן כח ס"ק ז, וכן הוא בכתבי

29. הקשה ב"גבורת ארי" [מלואים]: כיון דמספקא לן דילמא שיריים הם, אם כן הוה ליה קומץ יתר שנפסל, וכמו ששינונו במנחות ו א: קומץ היתר והחסר פסול, ואיזהו היתר, שקמצו מבורץ [ראה לעיל סוף עמוד א], ולא יישב.

ובסוף ספר אפיקי ים בקונטרס אחרון סימן ל, תמה עליו: כי הקומץ המבורץ אינו נפסל אלא אם כן הקטירו כשהוא יתר, וכמו שאמרו